

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 199.

Elleve Session.

60de Møde.

Løvedagen den 10de Mars, Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Jo tidligere vi træffe Foranstaltninger til at møde en Mulighed af den Art, desto mere er jeg overbevist om, at vi komme til at møde den, thi jo tidligere Kirken stiller sig fra sit Guds og stiller sig over paa det aandelige Gebeet, igjennem hvilket det kun fornuftigvis kan hevste, og bestemmer sig selv, desto mindre Strid falder den i mod alt Andet end det Aandelige, og der vil den langt overveieende Deel af Befolkningen rolig følge den, saa længe den ikke forblønder det Verdslige med det Aandelige og kaster Egennyttens Skin ind paa sin hele Tilværelse. Hvorledes lyder denne § 3 i sin Heelhed? Den lyder saaledes: „Den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folkkirke og understøttes som saadan af Staten.“ Al den Understøttelse, den har, har den af Staten, thi det er indtalt her som et Bud, det, der var Gjæring, da Loven blev til, og saaledes blev det forstaaet; man kunde jo ikke dengang komme til at sige, at den understøttes som Folkkirke af Staten, naar den havde sine egne Eienkomme og ingen Understøttelse behøvede af Staten; denne Paragraph, som er den egentlige Hovedparagraph, og som maa læses, førend man gaar til § 80, afgjør derfor Spørgsmaalet, og uden den vilde § 80 egentlig heller ikke kunne forstaaes. § 80 siger: „Folketikkens Forfatning ordnes ved Lov.“ Ved denne Lovs

Tilblivelse er der ingen Folkkirke som Corporation; der er en Folkkirke som en Njendsgjæring, en Folkkirke, der kun har den Understøttelse, den har, af Staten, og Loven skal ordne, hvorledes Folketikkens kan blive en afluttet Corporation som geistlig og ikke som verdslig; deri ligger det netop. At tage Folketikkens paa Raad med, førend man kommer til denne Forfatning, er strengt taget umuligt, eftersom der i denne Betydning ingen Folkkirke er, førend denne Lov er givet. Der er kun een Kirke her i Landet, som er gaaet over med en anden Benævnelse under den lovgivende Magt, og som den lovgivende Magt har paataget sig, naar det i Tidens Fylde har vist sig muligt og nyttigt, at ordne saaledes, at den kan danne en geistlig Njendighed for sig selv udenfor den lovgivende Magt, og som ogsaa ved en Grundlovsbestemmelse indbefatter de nødvendige Krav i sig, idet den udenfor den lovgivende Magts Omraade, selv i det Spirituelle, beholder Kongen som Overhoved; thi Kongen kan ikke være et Menighedsmedlem eller et tvungent Menighedsmedlem, eller være underordnet. Jeg har saaledes forsøgt at gjøre de Betragtninger gjældende ligeoverfor den høitærede Minister, som havde ledet mig til at beklage i at stille dette Forslag til en ny Paragraph. Jeg har allerede tidligere henledet Opmærksomheden paa, at der under Vønningsloven vilde blive givet Anledning til at omtale dette Forhold, som nu er kommet frem her og lykkeligvis bragt ind her fra Regjeringens Side, og som der derfor fra vor Side kan være Trang til at omtale. Jeg skal ende med at erkjende, at det maaskee